

ALGUARDI

Revista d'Informació Local

N.º 201

Tercera Epoca

GENER 1992

VENTA DE PISOS DE PROTECCION OFICIAL

<p>SE VENDE 2 PLANTAS BAJAS EN MURO</p>	<p>SE VENDE APARTAMENTO 2 habitaciones, baño, cocina, comedor, parking y jardín ALCUDIA</p>
<p>SE VENDE EN MURO 1.200 M.² - Políg. Industrial 3 calles - Avda. San Vicente</p>	
<p>SE VENDE EN MURO 2 ULTIMOS APARCAMIENTOS EDIF. «SA NOSTRA»</p>	<p>SE VENDE PISO EN PRIMERA LINEA 3 dormitorios, 2 baños, 50 m. terraza y parking 150 m.² - CAN PICAFORT</p>

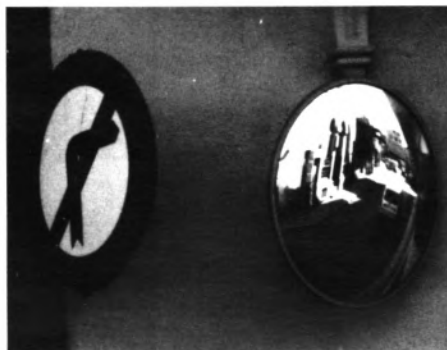
INFORMES Y VENTAS:

Juan Quetglas Perelló (a) «Sabataret»
Tel.: 85 18 56 - (Horas de oficina)

Pàg. 10
Teniu la paraula
**La reforma circulatòria:
un encert o un embolic?**

Pàg. 13
Temes actualitat:
Camí de Ciutat

Pàg. 19
Festes de nadal i sant antoni

Pàg. 5
Editorial
Amb il·lusió

Pàg. 6
Mullant la Ploma al cor
La supervivència de la festa

Pàg. 7
Cartes obertes

Pàg. 9
La sala

Pàg. 10
Teniu la paraula
**La reforma circulatòria:
un encert o un embolic?**

Pàg. 13
Temes actualitat
Camí de Ciutat

Pàg. 17
Entrevista:
**Antoni Torres Font: 17 anys
delegat de «la Caixa» a Muro**

Pàg. 19
Festes de nadal i sant antoni

Pàg. 24
Gent
Vidal social del poble

Pàg. 27
Cultura

Pàg. 28
Esports

Imatge d'un dimoni
que es troba a la façana
d'una casa del nostre poble

ALGEBELÍ
n.º 201

Gener
1992

Edita: Associació Cultural Algebelí
N.I.F. G-075124219 - C/. General Franco, 44-1.
Apartat correus n.º20 - Informació telèfon 53 71 61

Director: Miquel Àngel Campaner Fornés. Consell de Redacció: Maria Cerdó Gregori, Catina Ballester Moragues, Jaume Ramis Sans, Antoni Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés. Col·laboradors a aquest número: Antoni Perelló, Francesc Aguiló, Miquel Porquer, Miquel A. Bonnin, Joan Julià, Damià Payeras, Malen Cirer, Miquel Prats, Bartolomé Riutort, Fomento de Cultura Murense, Toñita Cladera, Juan J. Ferrer, Cati Serra, Juan Ballester, Bartomeu Martorell. Laboratori B. i N.: Arnau Vallespir i Olvido García. Foto Portada: Foto Romàntic. Fotografies: Reportajes Gamundi, Toni Caldés, Damià Payeras, Miquel Prats, Algebelí. D. Legal: P.M. 153/1983. Fotocomposició i impressió: Imprenta Muro.

*Els articles publicats en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels seus autors*

P.V.P.: 350 PTES.

**PARA
COMPRAR
SU NUEVA
CASA**

**CUENTA
AHORRO
VIVIENDA**

Le ofrecemos a partir de 100.000 pts.

9'20%
INTERES TAE

MAS 15%
DESGRAVACION*

SUS AHORROS MERECEAN NUESTRO INTERES

BANCA MARCH

Consulte en cualquiera de nuestras oficinas o en el teléfono **900 30 02 02**

AMB IL·LUSIÓ

El número 201 d'Algelí està en les vostres mans. Amb ell també, la voluntat ferma d'avançar cap a una publicació digna, oberta i plural, la qual cosa aconseguirem entre tots.

Som un grup de gent independent de qualsevol altre col·lectiu que volem oferir al nostre poble un mitjà de comunicació escrit obert a tothom. Feim una crida als que els agrada escriure, dibuixar còmics, o fer qualsevol altra cosa que poguem publicar en aquesta revista. Ens agradarà poder-ho fer.

Els objectius generals són:

— Fer de trampolí, a fi de que surtin a rotlo treballs històrics, socials, culturals, artístics,... fruit dels investigadors, historiadors i estudiosos de la nostra realitat locals.

— Tractar assumptes actuals i candents que preocupin al poble de Muro. Per això ens agradarà rebre suggerències.

— Donar una visió de la vida quotidiana de Muro. El nostre poble ha de tenir la revista perquè serveixi de nexa d'unió entre la gent i doni testimoni dels esdeveniments locals. En definitiva, és el poble que s'ha de veure representant a les pàgines de la publicació.

Amb l'esperança d'assolir aquestes metes bàsiques volem agrair per endavant l'aportació de totes les possibles col·laboracions, les quals seran ben rebudes i llegides amb esment.

Voldríem que la il·lusió amb què hem començat ens duràs molts d'anys. Així mateix volem una publicació que deixant-nos insatsfets ens esper a superar-nos número rera número. Creim que ho aconseguirem amb la col·laboració de tots.

LA SUPERVIVÈNCIA DE LA FESTA

Encara ressonen els ecos del crepitat de la llenya i el bellugueig grotesc dels dimonis. Hem celebrat de bell nou la nit de foc, la màgica vigília de Sant Antoni, l'antiga festa popular. Una festa ancestral, farcida de simbologies, elaborada amb ingredients que pervenen de la foscuria dels temps: les cançons igniques; les fogueres, encamellades sobre el solstici de l'hivern, perseguint la pervivència de la llum; els dimonis de màscares peludes i banyes entortillades, assajant una dansa esburbada, rastre perdut dels vells rituals imprecant l'abundància i la fecunditat.

És, sens dubte, la nit dels foguerons, una festa atàvica, vella com la vida dels homes, però que s'afronta a un futur ple d'incerteses i vacil·lacions.

No fa gaire encara, els dies s'escolaven amb parsimònia i les mudances eren pausades. Les societats rurals vivien enclastrades, dialogant amb la natura i les seves festes eren expressions d'identificació col·lectiva, lligades als seus treballs i a les seves cabòries.

Avui els canvis són vertiginosos i la interrelació és afavorida pels mitjants de comunicació, amb la pene-

tració vigorosa dels nous imperialismes i les grans multinacionals treballant a favor de la uniformitat i la lenta disolució de les cultures més dèbils. Perdut el vell hermetisme, es parla de resistir l'embranchida, de «recobrar» —*tornar adquirir; tenir de bell nou*— la cultura popular, les festes del poble.

Però tot emprant la tasca de recuperació, s'ha de reflexionar sobre els seus significats i fer-ne una nova lectura a la llum dels nostres temps.

¿Què ens queda de les cançons verdes que els vells glosadors improvisaven amb audàcia, amb l'alegria que proporcionava el parlar del sexe com a subministrador de plaer?

En queden quatre gloses que serven els ancians a la memòria i que molt dificultosament repeteixen els joves, que han perdut molt del que tenien de transgressió quan avui l'erotisme i el sexe viuen una època de —relativa— permissivitat. No es creen noves cançons i el paper dels glosadors ha quedat oficialment constrenyida a avorrides trobades on reciten sense emoció i fora del seu ambient natural les seves anotacions.

¿Quines evocacions desperta el so fosc i uniforme de la ximbomba als joves d'avui que creixen bressolats pels sons dels sintetitzadors?

Quasi cap n'hi ha que sàpiga executar amb gràcia el vaivé de la canya ni què fer amb una fulla de col entre les mans.

No hi val fer la defensa d'unes festes fossilitzades, perquè perden la seva vitalitat. No hi val intentar el revifament primant l'espectacle en perjudici de la participació. I no hi val tampoc perseguir la imposició de la uniformitat —aliena, quasi sempre— i la renúncia a les peculiaritats que ens distingeixen com a poble.

En l'harmonització del reconeixement de les nostres particularitats, dels trets que conformen la nostra cultura —no només restringida al folklore—, del desvetllament dels seus significats, amb l'evolució de la comunitat, amb els signes dels nostres temps, hi trobarem les claus de la supervivència de la festa. Una festa enèrgica, vital, càlida, a la qual hi acudirem no «a mirar», atrets pels reclams publicitaris sinó disposats a compartir la seva peripècia, a respirar la seva atmosfera entranyable.

Francesc Aguiló

Desfilada Beneïdes Sant Antoni 92

EL MURENSE ESTÁ VIVO

Sr. Director de Algebelí:

Ruego publique esta carta abierta, referida al artículo publicado en el pasado número de diciembre, firmado por D. Juan José Ferrer y D.ª Catalina Serra Arrom, con el título «Aventuras y desventuras de nuestro Murense». Gracias.

La totalidad de la Junta Directiva que presido, junto con la totalidad de la plantilla, representada por su capitán Andrés Marimón y el entrenador Pedro Ortiz, quiere puntualizar párrafo por párrafo el mencionado artículo y mostrarse, mediante la presente carta, en total desacuerdo con él.

En el párrafo primero «no duda que los jugadores sigan sudando la camiseta, ni puede poner en tela de juicio el comportamiento de los mismos sobre el terreno de juego, para seguidamente amenazar que cuando no sea sólo a eso a lo que se dediquen, también lo denunciará». Suponemos que en el campo de juego y durante un partido, no se puede dedicar a otra cosa que no sea jugar al fútbol, bien o mal, pero jugar al fin y al cabo, si a ello se refiere, pues a lo mejor también les juzga por su comportamiento lejos del Murense, en lo cual nosotros no entramos ni salimos.

Nos gustaría nos aclarase a qué se refiere cuando dice que «no hay entendimiento, que falta ilusión, que el equipo sale cansado y qué es lo que no se ve desde la grada, que se puede imaginar, pero que no se ve». ¿Por qué no es más valiente y dice las cosas por su nombre si tanto se las imagina?

Miren, el entendimiento jugadores-entrenador-directiva es total. El entrenador chilla cuando tiene que chillar y, ¿quiénes son ustedes para decir si se tiene que emplear más la psicología? ¿Acaso saben algo de esta materia aplicada al deporte de competición? A lo mejor eso que dicen que no deje calentar solos a los jugadores es psicología aplicada para liberalizar el sistema nervioso de aquellos. ¿Quién sabe?

Supongo que este no es el momento ni lugar adecuado para de-

cir si tendría que quitar a unos y poner a otros, porque para esto está el mister, y la Directiva nunca se ha entrometido en las alineaciones y, suponemos que el entrenador elige a los jugadores que cree pueden rendirle más en un partido o momento determinado, no será tan tonto de tirarse piedras sobre su tejado.

Nos gustaría fueran Uds. otra vez valientes y dieran los nombres de los dos jugadores canteranos que han hecho las maletas y que según Uds. les han quitado la ilusión hasta de jugar en el equipo de su pueblo. Les refrescaré la memoria para decirles que la política de cantera que hemos seguido desde que estamos al frente del club, ha hecho que por primera vez en muchos años los murenses sean considerados igual o mejor que los foráneos, tanto a nivel económico como deportivo. Por lo que veo, no iban ustedes al fútbol hace unos años, cuando no figuraba en las alineaciones ningún jugador de Muro.

¿A qué se refiere cuando dice «que hay que actuar, objetivos que no se cumplen, nervios a flor de piel, cosas que no se pueden permitir y que alguien tiene que hacerse responsable de un equipo que no funciona»? Siento hacerme reiterativo, pero sean más claros por favor. No confundan al aficionado.

Puedo asegurar que detrás del Murense no hay problemas de trasfondo y que yo sepa el Club, ni deportivamente ni a nivel de Directiva ha estado sin un responsable, y que ha sido en los momentos más difíciles cuando todos hemos estado más unidos y, además, si hay algo que arreglar, las soluciones no pasan por despedir a nadie, puesto que la confianza entre unos y otros es absoluta.

Para terminar, me gustaría saber ¿cómo es que cuando escribe lo hace siempre en singular, cuando son dos los que firman el artículo?

Como ustedes dicen «no todo es agradable en este mundo» y creo que no queda más que decir,

sino que cada palo aguante su vela.

¡AUPA MURENSE!

Miguel Barceló,
Presidente C.D. Murense
Andrés Marimón,
Capitán C.D. Murense
Pedro Ortiz,
Entrenador y coordinador C.D.M.

ELS AMICS NO TENEN DISTÀNCIES

Toni, el que ara llegiràs, es-sent la veritat, no t'ho haguéssim dit mai potser perquè ja ho saps, potser perquè a les persones que més estimam són a les que menys carinyo confessam.

Mai haviem pensat que això pogués passar, però ho hem d'acceptar, tant tú com tots els teus amics i amigues.

Ha arribat l'hora dels adèus, potser, hora que recordaràs com la més trista de la teva joventut, hora de recordar els bons moments d'aquests anys d'entranyable amistat. Records, secrets, paraules, etc... la meitat del que hem passat junts partirà amb tu, però l'altra quedarà amb noltros.

Junts vàrem aprendre un parell de sentiments necessaris per ser un bon adult.

Bé, com veus et donam una gran embetumada però com a bones poetes de 15 anys tan sols podem afirmar que:

«L'amistat és com el Pol Nord, tothom sap que hi és, però poca gent hi ha arribat».

Aquest és el sentit de la nostra carta, noltros gràcies a tú co-neixem l'amistat.

Maria F. i Marga S.

PD: Com et pots imaginar això ho ha corregit na Malen.

Obispo Alberti, 17 - Tel. 53 71 50
MURÓ (Mallorca)

EXPERIÈNCIES

Un concejal d'abans de ses eleccions, en lloc de donar llum va donar fum. Es dissabte de Sant Antoni no va respectar dues direccions prohibides, ses dues col·locales a n'es carrer Santa Aina (provisionals degut a ses festes).

Crec que ses persones, si volen esser respectades, tenen que respectar.

Vaig anar a n'es poble de Binissalem i per cada disco que hi ha en aquest poble, a Muro n'hi ha deu. No oblidin tots es qui cobren de l'Ajuntament que el qui paga és es poble.

També seria ben necessari que molts de boblers que s'empren per algunes coses, els podrien distribuir en coses de més necessitat.

Val més un duro honrat que tres deshonorats, ja sabeu que sense doblers no podem anar enlloc, però en general, val més tenir amics que doblers.

També voldria dir que al qui li toca sa paretja per dins es poble, molts de bitxets inclús de dotze anys se'n per enmig, i es qui van a peu no van segurs.

Com que amb aquesta democràcia no han posat més que mala educació, perquè avui es pares i ses mares, perquè es seus fills riguin, els toca plorar. Perquè en general n'hi ha molts que volen fer es comptes a n'es veinats i sa pena més grossa que hi ha, és que un obrer es tengui que aixecar a les 6 del matí i quan arribi a ca seva es vespre, sa pesadilla de molts, és que al millor necessiten 25 i només n'hi ha 10; i aquell home per no sentir sa dona, té ganes d'agafar sa cenalleta i tornar-se'n. Compatesc tota persona que està amb una dona, o dona amb un home que no saben avinclar-se es genit.

Miquel Oliver Martorell

LLAMAMOS LA ATENCIÓN CIUDADANA

Sobre la delincuencia que actua en Muro pinchando ruedas de coches.

Ultimamente se ha venido detectando que uno o varios irresponsables sin el menor escrúpulo de convivencia social, con un objeto punzante, se dedican a pinchar ruedas de coches.

Desde aquí hacemos una llamada para que cualquier movimiento en este sentido que pueda detectar el culpable o culpables, sea puesto en conocimiento de las Autoridades.

Todo acto delictivo siempre es repudiable, pero el simple hecho de hacer daño sólo por hacerlo, es la peor de las lacras.

**AUTOSERVICIO
CA'NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 53 74 78
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 53 78 18
MURO - MALLORCA

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA AMB CARÀCTER D'URGÈNCIA DE DIA 15 DE GENER DEL 1992

Presideix el Sr. Batle D. Miquel Ramis Martorell, amb l'assistència dels regidors. Està present el Sr. Secretari del Consistori. Durant la Sessió s'incorporà el regidor D. Miquel Barceló. Faltaren a la convocatòria amb excusa prèvia D. Jaume Mulet Salamanca i D. Onofre Plomer Pelló.

Damunt la taula de sessions hi havia dos temes de màxima urgència. Per una part el Pla de Millorament de façanes 1992 i per una altra banda l'aprovació del calendari de festes locals de l'any 1992.

En primer lloc el Sr. Secretari prengué la paraula senyalant que s'havia de fer la votació per declarar el caràcter d'urgència de la Sessió. Aquest fet s'acordà per unanimitat.

El Sr. Secretari començà la lectura fent referència a la Comissió Informativa de 17 de novembre de 1991, sol·licitant incloure en el Pla de Millorament de façanes 1992 la partida corresponent a:

Primer: Obres Públiques. Reforma façana del quarter de la Guàrdia Civil valorada més o menys en quatre milions, un terç dels quals aportats per la Conselleria de Cultura. En quant a obra privada adoptaren la quantitat de quatre milions

vuitcentes mil pessetes, un terç aportat per l'Ajuntament, un terç per la Conselleria de Cultura i un terç pels particulars.

Després d'aquesta ressenya començà una petita discussió del tema per part dels assistents. Tots participaren senyalant que la quantitat demanada s'ajustà a la quantitat més o menys de l'any passat, sempre baix la condició d'ajustar-se als pressupostos per no fer inflar tant l'economia del nostre Ajuntament.

«Reforma façana de quarter de la Guàrdia Civil valorada en quatre milions»

Intervengué el Sr. D. Pep Llinares demanant si la resolució d'avui seria vinculant amb els pressupostos. Respongué el Sr. President D. Miquel Ramis que l'aportació del Consistori seria el mateix que el proposat per la Conselleria de Cultura. Senyalant també que en el pressupost de febrer els doblers de la Conselleria vincularia tot el procés. Es va fer menció que el plaç s'acabava el 31 de gener de 1992 per demanar la subvenció, paraules afegides pel Secretari.

Finalment s'aprovà que l'aportació seria de dos milions i mig de pessetes per part de la Conselleria de Cultura, dos milions i mig per part de l'Ajuntament i dos milions i mig pels particulars.

El següent punt era l'aprovació del calendari de festes locals del 1992. El Sr. Secretari senyalà segons la proposta de l'article 46 del Reial Decret 2.001/83 corresponent a les festes municipals.

Primer: Proposar com a festes dia 17 de gener, festivitat de Sant Antoni i dia 24 de juny, festivitat de Sant Joan.

Segon: Donar resolució a la Direcció Provincial del Ministeri de Treball i Seguretat Social. Aquesta proposta s'aprovà per unanimitat.

Fora de l'orde del dia es va produir una discussió entre el Sr. Barceló i el Sr. Vicenç Cladera sobre la denominació de les carrosses de caràcter lliure o de caràcter tradicional, qüestió de diccionari.

Miquel Porquer Tugores

LA REFORMA CIRCULATORIA: UN ENCERT O UN EMBOLIC?

PREGUNTES ENQUESTA:

- ① QUÈ OPINES DE LA REFORMA CIRCULATORIA?
- ② CREUS QUE ERA NECESSÀRIA UNA REFORMA CIRCULATORIA?
- ③ ES RESPECTADA LA REFORMA?

JAIME RAMIS PORTELLS

① Pese a que Muro tiene un casco viejo en el centro difícil para hallar una reforma circulatoria práctica e idónea, opino que la llevada a cabo recientemente no ha sido bien planificada ni estudiada detenidamente con el fin de hallar soluciones prácticas a los problemas de circulación actuales. Es chocante que una misma calle tenga tramos con 3 direcciones diferentes, por ejemplo la calle Sor Justina, entrando por calle Antonio Maura nos encontramos con dirección prohibida, en cambio siguiendo hacia la calle Mayor es permitida, y de allí a la calle San Juan de nuevo prohibida, con lo cual es obvio que el cruzar unos pocos metros se convierte en un laberinto; lo mismo ocurre con la calle San Juan (del n.º 1 al 7 dirección prohibida, del 9 al 81 en cambio permitida, descendiendo por esta misma calle, nos volvemos a encontrar con 2 di-

recciones diferentes, del n.º 81 al 13, permitido, del 13 al 9 no y del 7 al 1, si) ello crea una gran confusión indudablemente al conductor, ya que lo ideal y práctico es que una calle mantenga siempre una única dirección. Aparte de las enumeradas hay otras muchísimas calles como las citadas como Antonio Maura, Alfarería, Ramón Llull, etc.

② Es totalmente necesaria debido al aumento del parque móvil, ya que entre los más de cada día vehículos aparcados en las vías públicas, las calles que conllevan una doble dirección se convierten en un caos circulatorio, pero insisto en que dicha reforma tendría que haberse llevado a cabo con una mejor planificación con el fin de dar soluciones prácticas al problema, que es en definitiva lo que interesa a todos los vecinos. Igualmente sugiero una mejor señalización en las calles de salida de la villa especificando varias localidades próximas a la ruta a seguir que no están indicadas, por ejemplo la de Inca, falta dirección a Llubí (localidad más próxima), la de Sta. Margarita, podría indicarse Manacor y como murero agradecería que las indicaciones de Ctra. Marjales y Son Morei figurara junto a Ca'n Picafort, Playas de Muro, creo que ello ayudaría en mucho a los visitantes y vecinos que nos visitan.

③ Es respetada la reforma sin ninguna duda, solamente al principio puede plantearse confusión o despiste, pero una vez adaptados, la gente es respetuosa con la reforma, como debe ser.

PEP BENNÀSSAR

① Encara no estic acostumat, la veritat és que quan soc a Inca ja he de pensar per on partir per arribar a ca nostra.

② Ho trob un poc prest per jutjar-ho. I les seves raons tendran, ja que supòs que és una decisió meditada i s'hauran assessorat amb especialites damunt la matèria.

③ Jo ho procur, encara que no sé que fa l'altra gent. Supòs que serà una qüestió de temps.

MIQUEL CLADERA ESTELRICH

① Crec que és un desastre, perquè amb això de les direccions prohibides quasi les trobes dins la sopa. No sé si és que volen fer col·lecció o que tenien molts de ròtuls i no sabien què fer amb ells i els han aferrat per totes les façanes del poble.

② No. Però sempre he sentit a dir que quant vas a Sa Pobla tornes boig, es degut a les direccions prohibides.

Però si el que volen és posar ròtuls, posau-ne allà on toca, perquè hi ha molts de carrers que un està segur que té preferència i de sobte n'hi surt, un de la dreta i resulta que no té cap lletrero que l'indiqui aturar-se, i ja hem armat el «taco».

③ Respectar ¡pots pensar! La majoria de gent es creu que això ha estat una inocentada i passen d'ells.

Al·lots això és Muro i no la ciutat de Canonwey.

GABRIEL GAMUNDI

① Consider que a molts de punts on mai hi havia hagut queixes, s'han dedicat a modificar-los sense que fos necessari. I consider que més valdria modificassin un dels punts més conflictius i perillosos que és el creument Santa Anna-Llibertat. Una de les suggerències que faria és: al tros del carrer Llibertat que va des de General Franco a Santa Aina, posar elements similars als que hi ha a Ca'n Picafort que farien reduir la velocitat.

② En general que no. Però el que s'ha fet davant el Sami, canvi a zona d'aparcaments, ho consider positiu.

③ No ho sé. Per la meva part sí.

BARTOMEU FERRER

① No era necessària a les afores, però sí al centre.

② Opin que en el centre era necessari.

③ No és respectada a les afores.

ONOFRE PLOMER

① Es veu bé, mentres es facin complir les normes en general, no només per zones.

② Més que una reforma circulatoria, més posar orde a la circulació, ben estudiada.

③ No ho crec que sigui respectada, però crec que es pot fer respectar.

MIQUEL SERRA MARIMÓN

① La problemàtica que supone el tema del tràfic i més concretament en el caso de Muro, ha llevat a que el Ayuntamiento adopte una serie de mesures para intentar cortar de raiz un mal, ya endémico, como es el de los accidentes de circulación: dar una mayor fluidez al tráfico y una gran viabilidad tanto al

peatón como a los vehículos rodados; por todo ello mi opinión al respecto es una opinión positiva y favorable.

② Ante el enorme incremento del tráfico, ante al mayor número de accidentes, ante la prácticamente nula existencia de señalizaciones de tráfico, creo que era necesaria una reforma circulatoria, no ya ahora sino que ya desde hacia bastantes años que se tendría que haber realizado dicha reforma.

Esta reforma ha llevado que en las calles de Muro se desarrolle el tráfico peatonal y rodado de forma ordenada.

Aunque lo cierto es que si no se lleva una actuación paralela entre Ayuntamiento-Padres-Profesores-Hijos, y que se coordinen entre si, en la medida que se posible pueden hacer que los accidentes de circulación disminuyan de forma progresiva y lo que es más importante, es que se llegue a un comportamiento entre todos cívico y real; ya que se tiene que abandonar la primitiva concepción de la actuación policial, para pasar a un planteamiento activo de la misma y que cada ciudadano que utiliza la vía pública, ya sea peatonalmente o en circulación rodada, lo haga respetando unas normas que están ahí puestas.

③ Desde el punto de vista policial he de decir que sí. Lo que sí es cierto es que un gran número de ciudadanos, y más en los pueblos, tarda demasiado en adoptarlas y respetarlas, pero actualmente ya se ha superado.

Y ahora surgen casos anecdóticos en que algunos vecinos que criticaban dicha reforma, al paso de quince días, alaban dicha reforma y a buenas horas.

JAUME PAYERAS SASTRE

① Un caos total.

② No era necessària.

③ En part.

JAUME MISSA

① És fatal, no està ben estudiada. Per exemple, el carrer Antoni Cànoves té baixada i el carrer Calvo Sotelo té pujada, i cada dia hi ha moltes frenades i ja hi ha hagut un accident i n'hi haurà més.

② Era necessària, però ben feta, ben pensada i estudiada, no així.

③ Sí, perquè per molt malament que estigui s'ha de respectar. Tot disc s'ha de respectar, perquè en cas contrari l'únic que aconseguim és més accidents.

MURO JA NO ÉS MURO

Tan fàcil com pujar damunt el dit i no veure Porto Pi, tan fàcil com no trobar l'agulla en el paller, tan o més fàcil, ens ha resultat fer de Muro una gran ciutat.

Muro és, pot ésser o serà el màgic i misteriós laberint, on qualsevol heroi baixa dels llocs del seu únic, i tantes vegades repetit, Rocinant. Posa els seus peus a terra i després de recórrer l'indret amb àvida mirada, decideix complimentar el seu pla de jubilació.

No tan sols perquè la mensualitat d'un heroi jubilat triplica el cobrament d'un heroi en actiu. Ni tan sols perquè les contínues tallades del líquid element han fet malbé a la seva cavalgadura. Ni perquè els immensos accesos a la metròpoli haguin acabat amb les pastures. Ni tampoc perquè les capritxoses aturades de corrent mentres l'enginyós llegia,

l'haguin fet acabar amb ulleres, el que no és de bon veure per a un cavaller. Ni encara que el trastorn no sigui resultat dels llibres de cavalleries, sinó de les direccions, contradireccions, encreuaments, capdecantons i altres malsons.

L'heroi, trist i decebut, deixa reposar les brilles del seu únic amic damunt la pròpia espatlla. Emprenent el camí de retorn, el llarg camí cap el crepuscle, el fred camí de l'esperança, els sinuosos camí fins a trobar un lloc tan seu, tan màgic com el que aprofitava, peu darrera peu, peu davant peu, murmura:

«Muro ja no és Muro,
Muro ja és Ciutat,
han posat l'electricitat,
i han llevat els llums de carburo»...

SUPERMERCADO

DUNAMAR

SUCURSAL

**Antic Forn de CAN SEGURA
DE MURO**

DESPACHO DE PASTELERIA, BOLLERIA
Y PANADERIA

ACEPTAMOS ENCARGOS

**NUEVO SERVICIO DE
CARNICERIA Y CHARCUTERIA**

VEAN TAMBIEN NUESTRAS OFERTAS MENSUALES EN OTROS ARTICULOS

Paseo Colón, 176
Tel. 85 07 40

CAN PICAFORT

CAMÍ DE CIUTAT

Molts de nosaltres haurem pogut observar que la carretera de Muro a Inca, des de la sortida del poble fins al camí de Son Sastre, està en obres. Començaren el passat desembre i, segons fonts de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que és la responsable de les mateixes, van a molt bon ritme, i es preveu acabar abans del proper novembre, encara que el termini d'execució és d'un any.

El pressupost total de l'obra envolta els 124 milions de pessetes, i per dur a terme aquesta reforma s'han hagut d'expropiar 44 trossos de terra.

La reforma té com a finalitat eixamplar i millorar el trajecte, eliminant totes les corbes que hi ha dins els 4 kilòmetres, objectes de la millora, construint dos ponts totalment nous, el pas del torrent i el de les vies del tren.

Així que molt prest no passarem tan prop de l'estació i no ens haurem d'aturar damunt els ponts per deixar passar els qui vénen.

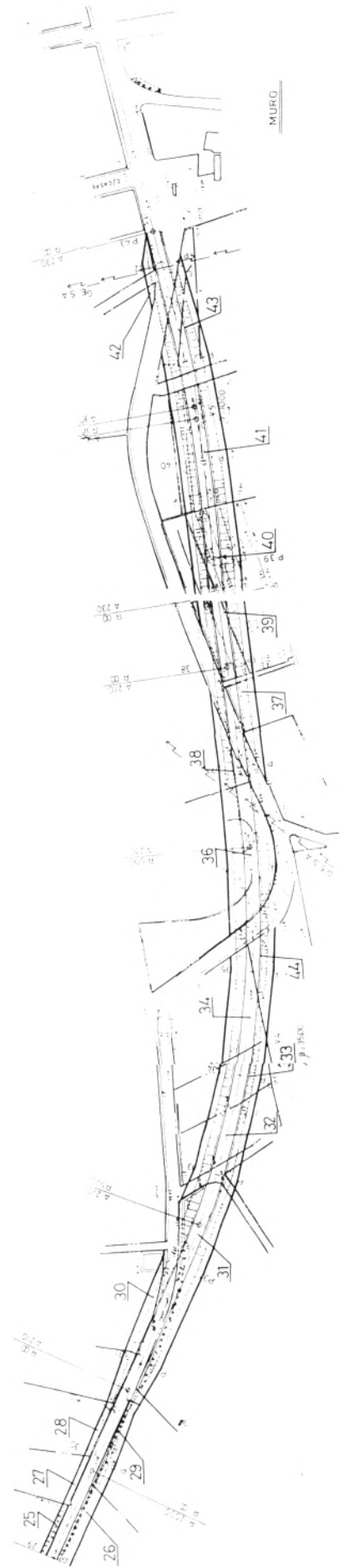
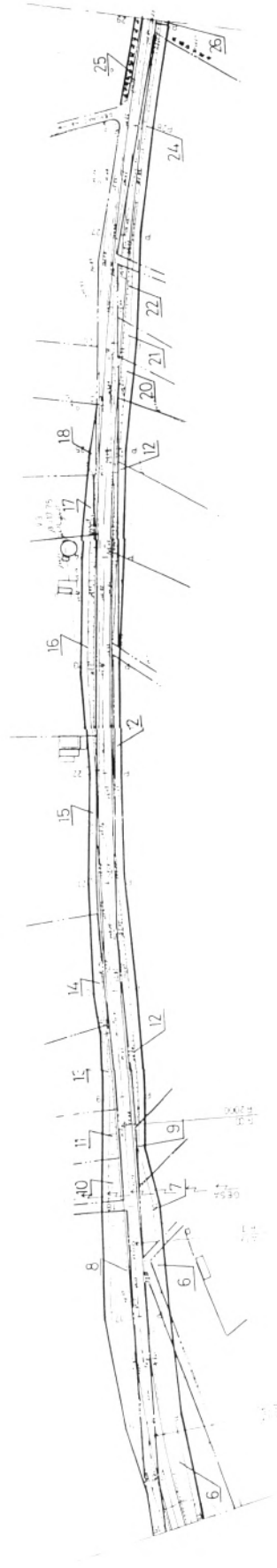
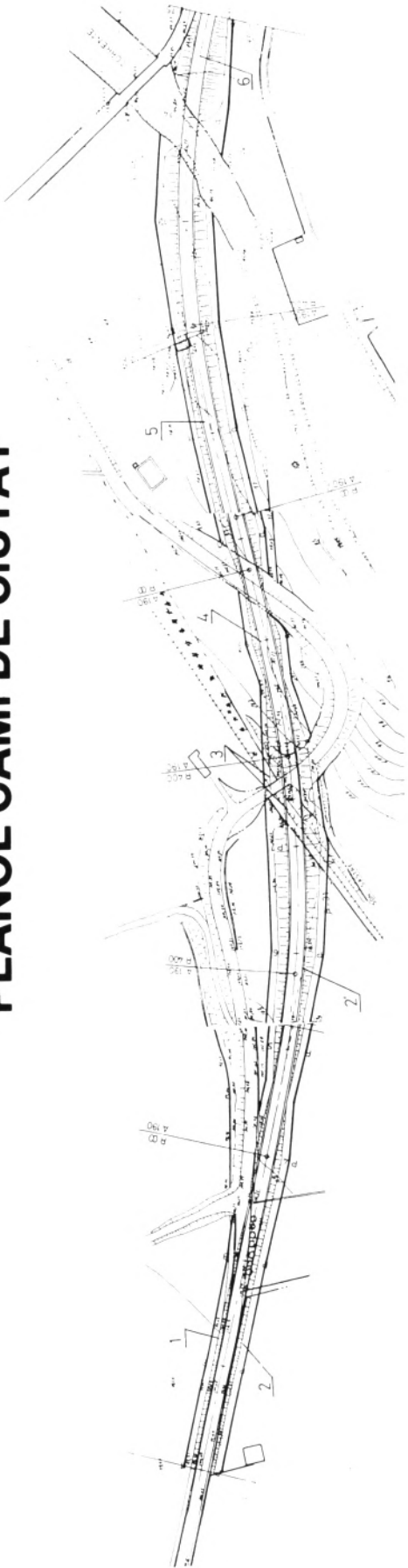
Tornarà ésser el Camí de Ciutat que «partia de la Plaça de Sant Martí, que l'any 1500 devia ésser Centre vital mercantil del poble, passava per l'església de Santa Anna, seguia per Les Comunes, i ja havent passat

per la Creu de Ciutat, el camí feia una bona baixada (que en el segle XIX es va substituir amb una «esse» per fer més suau la pujada per a les bísties) seguia recte fins a trevessar el torrent de Vinagrella, passava llavors per allà on seria creada l'estació del tren i seguia deixant a la dreta les possessions de Biniaco, Son Sastre i Son Figuerola⁽¹⁾».

Toni Moragues

(1) **ALOMAR I ESTEVE, GABRIEL i ROSSELLÓ I VAQUER, RAMON.** *Història de Muro*, V. III, pàgs. 34-35.

PLÀNOL CAMÍ DE CIUTAT

DEIXA ESTORAT

- Els tallaments d'aigua a Muro són cosa sèria. Hem parlat amb els enginyers i ens han comentat que es produeixen per causes naturals. Quan un torna vell, ja es sap!

- Hem sentit parlar que es torna a demanar una subvenció per tornar fer el cafè de Cas Xifoner, perquè quan el carrer era estret no hi havia tants accidents.

- Que a l'Ajuntament arribi una proposta per canviar el noms dels carrers del poble i quedi exclòs el del Generalíssim F.

- Que a la fi s'encenguessin les llumetes de Sa Plaça.

- Que els tallaments de corrent repentins i sense motius aparents només succeeixen a M. i M. (Muro i Mozambique).

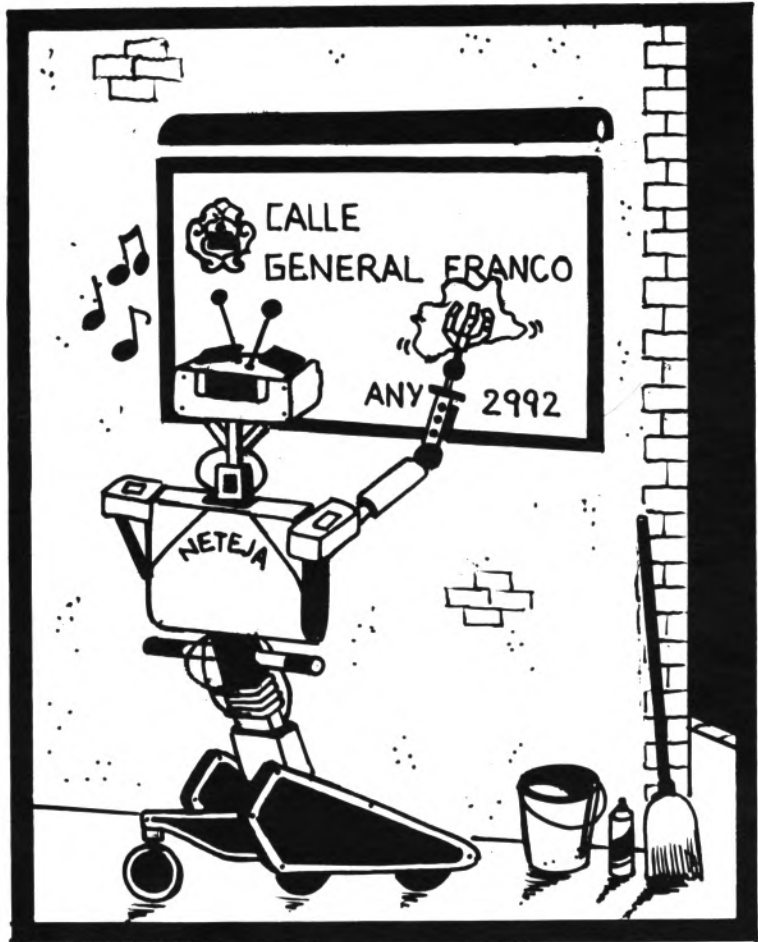
- La bona iniciativa de posar els fanals en el casc antic, integrats a l'entorn.

- Però que no s'hagui tengut esment amb les façanes a l'hora de l'instal·lació.

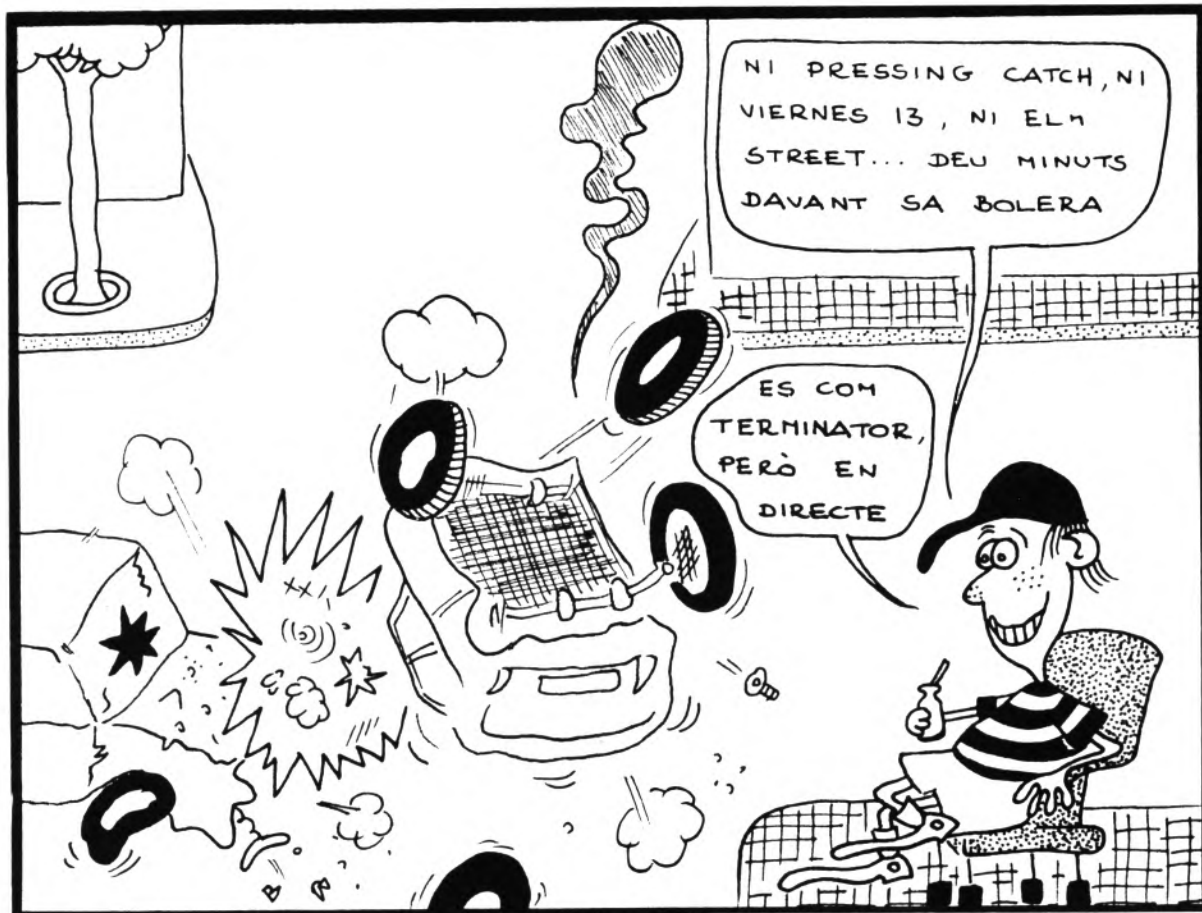
- L'esment que han tengut amb la col·locació de la nova creu de Morell.

- Les innovacions visuals de les darreres matines. La posada en escena es va traslladar devora el micròfon, tal vegada perquè els fills no arribaven a la trona.

- Que la Sibila sortís tan malament per culpa dels afaires («lios») que es duen entre mans els col·legis, l'escola de música i la parròquia.

MONEIOTS

ANTONIO TORRES FONT 17 AÑOS DELEGADO DE «LA CAIXA» EN MURO

El nuevo Director de Algebefí me pide que haga una entrevista a Toni Torres, hasta ahora Delegado de «la Caixa» en Muro, cargo que ha dejado ya, para incorporarse a su nuevo destino, como responsable de la Oficina Principal de Ibiza, ciudad que le vió nacer y donde reside su familia, así como la de su esposa Elsa.

El diálogo con Toni es fácil. En el tú a tú, no tiene problema alguno para expresar sus opiniones, es generoso en las respuestas, no rehusa tema alguno y facilita la labor.

Si quisiéramos definir a Toni Torres, diríamos que es sensible, dúctil, con mucho sentido del humor, rápido de reflejos, expansivo, hábil para conectar con la gente y dispuesto a contradecirse cuando a veces se precipita en sus aseveraciones, que gusta de matizar, con educación, una vez expresadas.

Pero nos parece mejor preguntarle a él que se defina.

—Mira, —me dice—, por mi forma de ser, tengo el sentimiento íntimo de que no hago nada bien, aunque tengo el sano deseo de hacerlo todo mejor. Por ello, no me queda más camino que estar matizando continuamente después de accionar.

Lo anterior no me condiciona ni me corta, para en las siguientes ocasiones seguir siendo como soy.

La tolerancia, el diálogo abierto, el no poner segundas intenciones en lo que digo o manifiesto espontáneamente, cuando nos criticamos entre amigos, yo pongo humor y desenfado, con el convencimiento de que se me entiende en el contexto que lo hago, aunque pienso que no siempre lo consigo, pero...

Creo que en el plano personal, entre amigos, se debe hablar claro, tal como piensas, aún a riesgo de molestar a veces, nunca con intención de ofender. Con los amigos, compañeros o contertulios, entiendo que debe existir una cierta afinidad, confianza y mucha tolerancia,

pero... no, no me definiré, aunque sí quiero añadir que me complacerá poder decir de mi que casi todo lo hago bien o al menos me gustaría creérmelo.

Lo que sí está claro, es que me gusta agradar, me gusta servir y aunque pueda parecer una cursilada, añadiré que me complace querer y ser querido. Precisamente esto último lo he descubierto con motivo de mi marcha de Muro, ya que no había caído en que yo pudiera estar pendiente del concepto y estima de otras personas.

¡Oye!, si te parece, borras la mitad de lo que te he dicho, pues creo estoy abusando...

¡Lo dicho, tal como es!

¿Por qué cambias radicalmente cuando hablas en pequeño grupo coloquialmente, a cuando lo haces en público?

— Es que a mí, hablar ante más de 6/7 personas me impresiona, me da taquicardia. Es una consecuencia de la timidez en mi carácter.

Si es así como dices, ¿por qué te conviertes en la estrella de reuniones sociales o de amigos?

— Nunca he querido ser la estrella de reunión alguna, pero... cuando me considero en mi ambiente, soy capaz de desarrollar toda

una actividad increíble, ya sea oratoria o de extroversión innata, que me sale espontáneamente a sabiendas de que algunas, quizás muchas veces, me paso y digo las mayores barbaridades, aunque esto sí, con desenfado y sin «animus injuriandis».

¿Por qué os vais?

— Me ofrecieron la plaza de Delegado en la Sucursal de Ibiza, y este reto profesional junto a una serie de circunstancias familiares, han motivado una decisión que ha sido la más costosa de mi vida, ya que de Muro, nunca me hubiera ido para hacerlo a otro lugar que no fuera Ibiza, tenlo por seguro.

¿Cómo han encajado tu esposa e hijos esta decisión?

— Mi esposa, Elsa, no ha intervenido en absoluto, ni ha opinado, aunque estoy convencido de que en el fondo se alegra por regresar a su tierra con la familia que allí dejó.

Mis hijos, los mayores, no lo entendieron muy bien de principio, pero van asimilando una realidad que nosotros, día a día, les hemos estado explicando. Ellos entienden ahora, que este cambio de residencia no supone renuncia alguna a lo que han obtenido en Muro, que no es poco.

¿Cómo crees que te recordarán en Muro?

— No tengo idea de si me recordarán, y sinceramente hablo en serio. El tiempo lo borra casi todo, para bien, pero en el terreno afectivo, estoy seguro de que me quedan en Muro unos cuantos amigos, que sólo por haberlos conocido, ya vale la pena haber pasado estos años aquí.

¿Sólo unos cuantos?

— Bueno, como de costumbre matizo. En Ibiza cuando decimos unos cuantos, «un parell», podemos pensar en un número indeterminado. También en este caso.

¿Cómo te has encontrado profesionalmente entre nosotros?

— Aquí «he passat un guster de fer feina», y no puedo dejar pasar la ocasión de expresar mi agradecimiento a «la Caixa», que me ha permitido pasar 17 años de mi vida profesional en Muro, que son irrepetibles.

¿Qué dejas en Muro, además de amigos, después de este largo tiempo entre nosotros?

Se ríe espontáneamente y contesta:

— De momento, estoy corriendo el peligro, no de dejar, sino de que se queden mis tres hijos mayores en Muro y amenazas del cuarto, aunque nosotros les hemos mentalizado que cuando vinimos de Ibiza a Muro, dejamos allí a nuestros padres, hermanos y amigos. Ahora que se produce un nuevo cambio en nuestra vida, nos toca a todos asumir la renuncia que toda partida supone.

¿Qué podrás decir de Muro y los mureros en Ibiza?

— Muchas cosas y por supuesto muy buenas. En Muro, desde el primer día nos hemos encontrado como en nuestra propia casa y es que siempre será nuestra propia casa. Es lo que sentimos íntimamente.

Esto lo digo convencido y no pienso matizar ni rectificar nada.

¿Algo nos habrás aportado tú también a nosotros?

— Toda la familia nos hemos integrado totalmente y practicado aquello que dice el refrán: «Allí donde fueres, haz lo que vieres». Aportar no lo sé, hemos participado con el pueblo de sus vivencias, que han sido gratificantes.

¿Cómo crees que serán las tertulias de «Ca'n Palau» sin ti?

— Yo pienso estar todos los fines de semana que pueda, así que no os será tan fácil desbancarme. Si

yo estoy, pienso que serán más tranquilas, aunque ¿por qué no decirlo?, también menos incisivas, menos críticas. «¿no t'ho pareix?».

Antonio, vamos a terminar esta entrevista, así que te dejo la despedida.

— No, no me despido, nunca lo he hecho. Tampoco lo hice de Ibiza, Muro e Ibiza, en todos los sentidos, significan mucho para nosotros. Tenemos dos hijos nacidos aquí y tres de ellos desean en su día volver para residir en Muro, así que no nos despedimos porque en realidad no nos vamos del todo.

¿Volveréis?

— Naturalmente, siempre.

Y bien, ¿qué más?

— Verás, quedan muchas cosas por decir, seguro, pero ahora quiero agradecer las atenciones que todos habéis tenido con nosotros y, ya que esta charla es para Algebé, también agradecer las atenciones hacia mi persona en forma de entrevistas. Con estas son tres las que me habéis hecho, una de ellas con motivo de la apertura de la Sala Central «Centre d'Activitats Culturals», que considero oportuna y conveniente por el fin que perseguía. Las otras dos, referidas esencialmente a mi persona, las atribuyo sobre todo a vuestra generosidad y estima personal. También, naturalmente, al alago que a mi vanidad ello suponía.

Y por favor, no escribas más...

Pues ahí queda, tal cual.

J.J.R.

Cases de
Son Sant Martí

**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**

**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, km. 8
Apar. n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 MURO (Mallorca)

CONCERT DE NADAL

El 26 de desembre, dia de Sant Esteve, va tenir lloc a la Casa de Cultura el Concert de Nadal organitzat per l'Escola Municipal de Música.

El concert d'enguany va anar a càrrec dels alumnes de violí de l'Escola. Sota la direcció dels professors Nery i Sonia Monterroso, els alumnes Magdalena Llabrés, Margalida Villalonga, Carme Redón, Antònia M. Quetglas, Sebastià Llinares, Magdalena Mezquida, Antoni Villalonga, Catalina Sureda, Eric Martínez, Margalida Tauler, Pep Vicenç Llinares, Antoni Català i Miquel Campaner ens oferiren una mostra dels seus coneixements.

Enhorabona a l'Escola i als alumnes per les seves interpretacions.

1.ª Premi Concurs de Betlems

LA IL·LUSIÓ D'UNA NIT MÀGICA: ELS REIS D'ORIENT

Els coets que es sentien l'horabaixa del passat dia 5 de gener anunciaven que la nit d'aquest dia no seria un vespre qualsevol... les seves Majestats els Reis d'Orient arribaven a Muro carregats d'alegria, màgia i paquets.

Eren les 7 del capvespre quan l'Estrella arribava a Sa Riba, seguida dels Reis i els seus criats.

Després de recórrer part del poble, les Majestats entraren a l'església per fer l'ofrena... En aquests moments la plaça estava plena de nins que amb ulls brillants com estrelles, esperaven poder acostar-se als Reis per rebre els seus regals... Sabem que les Majestats també arribaren a la Residència Reina Sofia i no en parlem de totes les cases on els cavalls d'aquests màgics personatges feren net de faves i ordi.

Esperem que els Reis en hagin deixat un 1992 carregat de bons sentiments.

Molts d'Anys!

CONCURS DE BETLEMS

Dins els actes programats per a les festes de Nadal, aquest any hi ha hagut la novetat del Concurs de Betlems, que ha servit per animar l'ambient nadalenc sobretot dins les pròpies cases. Com que aquest ha estat el primer any, ens ha agafat a tots un poc desprevinguts, però per a l'any que vé, a veure si ens animam tots i ens surt qualque virgària.

— Guanyadors:

- 1.ª Miquel Capó Ramis Màrtirs, 20
- 2.ª Jaume Aguiló Pomar Plaça Sant Martí, 1
- 3.ª Margalida Riera Molinas Llibertat, 17
- 4.ª Antoni Perelló Vidal Lluís Carreres, 6
- 5.ª Margalida Aulet Tortell Ramon Llull, 29

L'HORA DEL CONTE A LA BIBLIOTECA

El passat divendres dia 27 de desembre de 1991, i tal com anunciava el programa d'actes organitzats amb motiu de les festes de Nadal, En Francesc Aguiló de «Cucorba», contà tota una sèrie de contes a més de mig centenar de nins i nines que quasi omplien la Biblioteca Municipal.

En Paco, ajudat dels seus fills En Xavier i Na Laura, representà una rondalla mitjançant «tereses». Els nins es divertiren molt i foren convidats a freqüentar més sovint la Biblioteca.

Esperam que actes com aquest es repetesquin.

EXPOSICIONS

ANTONI MARQUET

El passat dia 11 de gener, va ésser inaugurada al Saló de Cultura, l'exposició del pintor pollencí Antoni Marquet Pascual. La mostra era un recull de les seves millors marines i paisatges.

Antoni Marquet, que es confessa amic de la nostra revista, ens va prometre una petita col·laboració. L'esperam encantats!

COL·LECTIVA A LA SALA CENTRAL

El vespre de Sant Antoni, la Sala Central inaugurarà una interessant exposició col·lectiva en la qual, a més del nostre ja famós Tòfol Sastre, participaren l'escultora Glòria Mas i els pintors Naco Fabre, Toni Cardona, Vicenç Calbet i Cerdà Sales.

AINA M.ª LLITERES

També al Saló de Cultura va tenir lloc l'exposició de la ceramista Aina M.ª Lliteres. Juntament amb la seva obra escultòrica, es varen poder contemplar els seus murals de rajoles fetes i pintades a mà, seguint la més pura tradició mallorquina.

MOSTRA D'INDUMENTÀRIA POPULAR DELS SEGLES XVIII I XIX DE L'ILLA DE MALLORCA

Sens dubte, després de les beneïdes, l'acte més espectacular de les passades festes de Sant Antoni, fou la mostra dels vestits que usaren els nostres avantpassats, durant els segles XVIII i XIX i principis del XX.

La mostra organitzada per la Revetlla d'Agelbelí, amb assistència d'un miler de persones, tingué lloc a l'església del Convent, essent presentada per Aires Sollerics i el grup organitzador.

Després d'unes paraules de presentació de l'acte que digué el nostre company Damià Payeras, Regidor de Cultura i membre de Revetlla d'Algebelí, seguí un interessant parlament de Mossèn Bartomeu Mulet i Ramis, de Sineu, sobre la roba de drap que es fabricava a Muro als segles passats; i també tot just abans de començar la desfilada, no hi mancaren les paraules d'En Guillem Bernat, director del grup Aires Sollerics.

Al llarg de més d'una hora, els components dels dos grups, mostraren així com vestien els nostres padrins, començant per la roba interior, i seguint amb els vestits de feina —de menstral i de pagès—, de festa, de dol, de novia... tot acompanyat amb els accessoris corresponents com: eines per fer feina, ventalls, rosaris i antigues i valuoses joies.

L'acte muntat amb molt de gust, destacà per la perfecta organització, i com hem dit al principi aixecà una gran expectació, notant-se la presència de moltes persones de fora.

Enhorabona.

BENEÏDES DE SANT ANTONI

Enguany, com cada any, es celebraren les tradicionals beneïdes. Cal destacar la nombrosa participació en carrosses tant en tema lliure com en tradicional, nom aquest que ha estat canviat, encertadament pensam, per l'anomenat agrícola i així evitar confusions. Enhorabona a les entitats del poble que participaren i als qui no ho ferem, l'any que ve procurarem col·laborar a la festa.

Vàrem poder observar que en el tema de les bísties, s'estan retirant els muls i mules per donar pas al cavall. S'ha passat d'esser necessitat per al treball, a ocupar el temps d'oci.

L'hora de començament de les beneïdes va esser endarrerida aquest any mitja hora, tal volta per donar temps a les autoritats i convidats per l'Ajuntament a dinar, cosa que va fer que les darreres carrosses desfilassin quasi bé en fosca.

Els premis a les millors carrosses quedaren així:

— Tema tradicional

1.er Cases de Son Blai

2.^{on} Pont de Morell

3.er Tancament d'una finca de

paret seca

— Tema lliure

1.er Barcelona 92

2.^{on} Venècia

3.er Olimpíades

1.er Premi - Tema Tradicional

1.er Premi - Tema Lliure

2.º Premi - Tema Tradicional

2.º Premi - Tema Lliure

LA ASOCIACIÓN DE LA 3.ª EDAD

Los días 15, 16 y 17 de diciembre 1991, la Virgen de Lluc permaneció en la Iglesia Parroquial de Muro. El día 18 fue trasladada a la residencia Reina Sofía, el día 19 llegó a la Iglesia de Santa Ana. En su traslado a la Iglesia del Ex-Convento de Mínimos, podemos destacar la concentración de los niños pequeños de la guardería del Convento de Franciscanas de Muro, que aclamaron y aplaudieron a la Virgen. Día 20 fue trasladada a la «Esglesieta» donde permaneció hasta día 29, fecha en la que fue entregada a la Asociación de la Tercera Edad de Pollensa.

Vinieron los Reyes día 6 de enero de 1992. El pasado día 5 de enero, entregó su alma al señor Gabriel Ferriol, hombre incansable, trabajando siempre a vafor de la Asociación. Fue directivo durante seis años. Muchos fueron los socios que le acompañaron hasta el último destino y fueron a consolar a esposa y familiares.

El día 12 de enero de 1992 se celebró Asamblea General, con el objeto de aprobar lo acordado en la última asamblea celebrada día 17 de marzo de 1991 y dar a toda la asociación relación del movimiento hasta el 31-12-91.

Bartolomé Riutort

EL GENERAL RODRÍGUEZ SÁIZ nuevo Comandante General Militar de Baleares

El pasado día 3 de este mes de enero, en el «Palau de l'Almudaina» de Palma, sede de la Comandancia General Militar de Baleares, tomó posesión de su nuevo cargo el General de División D. Jesús Rodríguez Sáiz, asiduo visitante de nuestro pueblo, donde cuenta con muchos amigos y admiradores.

Al acto, solemne y protocolario, asistieron representaciones de todos los estamentos militares, civiles y eclesiásticos del archipiélago, presididos por el presidente del Congreso de los Diputados, el mallorquin Félix Pons. También una representación de Muro encabezada por nuestro Alcalde.

Desde estas páginas felicitamos al General Rodríguez Sáiz por su ascenso y toma de posesión de tan importante cargo en Mallorca, donde ya estuvo hace unos años al mando del Gobierno Militar y Jefatura de Tropas.

Nuestra felicitación y bienvenida la hacemos extensiva a la esposa del D. Jesús, D.ª María del Carmen Amador e hijos.

Juan Juliá

CATALINA PICÓ SEGURA Doctora per la Universitat Balear

«Compartimentación sanguínea de aminoácidos: Implicación de un nuevo acervo absorbido a membranas heritocitarias», és el títol de la tesi que presentà Na Catalina Picó Segura el passat 13 de desembre de 1991, obtenint el títol de Doctora amb la màxima qualificació.

A la nova doctora, així com als seus pares, els nostres amics Francesc Picó Paulo i Aina Segura Oliver, expressam la nostra més cordial enhorabona.

CENA DE COMPAÑERISMO

Con motivo del traslado de Antonio Torres a la sucursal de «la Caixa» en Ibiza, un grupo de amigos organizaron una cena-fiesta a modo de despedida al matrimonio formado por Toni y Elsa, que han pasado casi 17 años entre nosotros, dejando una estela de simpatía y amistad.

En el Bar Top, del Hotel Gran Vista de Can Picafort, unos noventa comensales se reunieron en amiga-

FOMENTO DE CULTURA MURENSE

JUNTA GENERAL ORDINARIA

En la villa de Muro a 12 de enero de 1992, el Sr. Presidente declaró abierta la Junta General rezando un padrenuestro por los socios fallecidos.

A continuación el Secretario leyó el acta anterior y expuso la relación de gastos e ingresos del pasado año. Se propuso y aprobó que el superávit se destinara a acabar de pagar la deuda que se tenía de la compra de los billares.

La nueva Junta Directiva está formada por: Presidente, Rafael Tauler Perelló; Vicepresidente, Jaime Miró Picó; Secretario, Vicente Fluxá Cladera; Vicesecretario, Jorge Sastre Sacarés; Tesorero, Jaime Picó Bonnín; Bibliotecario, Juan Fornés Moragues; Vocales, Juan Riutort Morlá, Juan Bestard, Antonio Torres Sánchez.

Junta Directiva

ble compañía y franca camaradería, para disfrutar de una magnífica cena, parlamentos y baile que duró hasta la madrugada del sábado.

Elsa y Antonio recibieron el cariño, afecto y felicitaciones de los presentes, así como diferentes obsequios y recuerdos. También el Ayuntamiento y el Fomento de Cultura se adherieron al acto entregando a Toni Torres un objeto conmemorativo por su aportación al fomento de la cultura local.

Los homenajeados agradecieron con emoción esta prueba de compañerismo y amistosa confraternidad.

Desde Algebelí, que gracias a la iniciativa de Antonio Torres y «la Caixa» volvió a editarse a partir de 1983 con motivo de los primeros 50 años de «la Caixa» en Muro, felicitamos al matrimonio Torres-Juan, por el ascenso profesional que supone este traslado a tu tierra de Ibiza, al tiempo que lamenta la pérdida de tan estimado colaborador y compañero de redacción.

Deseamos a los amigos Elsa y Toni muchos éxitos y felicidad, en su nueva residencia y trabajo, confiando que nunca olviden los años pasados en Muro y a los amigos que aquí dejan. ¡Hasta siempre!

**NO ET
MOSSEGUIS
LA
LLENGUA
PARLA
CATALÀ**

**NO ET
MOSSEGUIS
LA
LLENGUA
PARLA
MURER**

MIQUEL ÀNGEL FIOL SERRA

El passat dia 15 de desembre 1991, va rebre el sagrament de l'Eucaristia, a l'Església de Sant Albert Magne (Platges de Muro) el nin Miquel Àngel Fiol Serra.

Des d'aquestes pàgines donam l'enhorabona al nin, als seus pares, germà i padrins.

NACIMIENTOS

Angela Porquer Mateu - 5-1-92
José y Antonia - Antonio Maura

DEFUNCIONES

Apolonia Palau Ramis - 2-1-92
89 años - Jovellanos, 14
Gabriel Ferriol Martorell - 6-1-92
75 años - Mártires, 76 - «Ferriol»
Juan Moragues Bergas - 9-1-92
81 años - Juan Palau, 27 - «Cotonet»
Margarita Carrió Capó - 11-1-92
Avda. Sineu, 1 - «Carrió»
Antonio Sabater Gost - 11-1-92
P. Conde Ampurias, 5 - 69 años

ANTONI PERELLÓ SALETAS

El passat dia 16 de desembre de 1991, a l'edat de 92 anys, va morir cristianament Antoni Perelló Saletas, més conegut per «L'amo En Fideu» el xeremier.

Com recordaran els nostres lectors, l'any 1988, organitzat per la Revetlla d'Algebelí, baix el patrocini de l'Ajuntament de Muro i amb la presència de tots els xeremiers de Mallorca li fou dedicat un sentit i fervorós homenatge.

A les seves filles Antònia i Francisca, fill polític, néts, besnéts i demás familiars, expressam la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

GABRIEL FERRIOL MARTORELL

El passat diumenge dia 5 de gener, dissabte dels Reis, va morir inesperadament l'amo En Biel Ferriol Martorell, als 75 anys d'edat.

Persona molt coneguda dins el nostre poble, era membre de la Junta Directiva de l'Associació Murera de la Tercera Edat i destacat col·laborador del grup folklòric Revetlla d'Algebelí. La conducció al cementeri i el funeral a la Parròquia, constituïren una autèntica manifestació de dol.

A la seva dona Margalida Ramis Seguí, als seus fills, néts i demás família, expressam la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

MR

MUEBLES

CASA ROSSA

MUEBLES TODOS LOS ESTILOS

- MUEBLES A MEDIDA
- MUEBLES DE COCINA
- CORTINAS Y TRESILLOS

Distribuidor oficial

GROSFILLEX

Ctra. Alcudia-Artá, 43-44 - Tels. 85 04 14 - 85 14 29 - CAN PICAFORT

RESSENYA BIBLIOGRÀFICA

Josep Melià

La Nació dels Mallorquins

Colec. B. Bàsica de Mallorca, 27

Ed. Moll. Palma de Mallorca, 1990

JOSEP MELIÀ

LA NACIÓ
dels
MAILLORQUINS

BIBLIOTECA
Bàsica
DE MALLORCA

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Josep Melià, nascut a Artà l'any 1939, és advocat i periodista. Els seus articles polítics són valorats com un model perfecte d'informació i capacitat d'anàlisi. Ha col·laborat a diversos periòdics, entre ells «Destino», «El Correo Catalán», «Informaciones», «Ultima Hora», «Diario 16», «ABC», «La Vanguardia» i «El País». Entra els seus llibres destaquen *Primer llibre de notes*, *Els mallorquins*, *La Renaixença a Mallorca*, *Informe sobre la llengua catalana*, *Joan Miró, vida i gest*, *Art i capitalisme*, i les novel·les *Aquella al·lota ajaguda* i *Les pluges de sal*.

La nació dels mallorquins és un assaig de reconstrucció de la història i la personalitat de Mallorca, amb l'objectiu d'aportar sobre aquesta base punts de reflexió de cara al present polític. És un llibre compromès i apassionat. Gairebé imprescindible.

LA MÚSICA EN TEMPS DEL TIRANT

«La música en temps del Tirant» és el títol de l'exposició organitzada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear sobre instruments de l'època del Tirant lo Blanc que s'exposarà properament de forma itinerant en diferents pobles de Mallorca.

Aquesta exposició forma part de la campanya de mostres, música i conferències «Tres escenaris per a

una història» amb que s'ha clausurat el programa commemoratiu del cinc-cents aniversari de la primera edició de l'obra *Tirant lo Blanc* de Joanot Martorell.

Els pobles que exposaran la campanya titulada «La música en temps de Tirant» i les dades de l'exposició són les següents:

- Del 8 al 22 de gener, a Campos.
- Del 24 de gener al 6 de febrer, a Felanitx.
- Del 10 al 21 de febrer, a Alcúdia.
- Del 22 de febrer al 7 de març, a Muro.
- Del 8 al 30 de març, a Marratxí.

ULL CRÍTIC

Sobren les paraules

BLANC I BLAUS

REGIONAL PREFERENTE LOS REYES NO LLEGARON PARA EL MURENSE

Después del paréntesis navideño, llegaba una jornada más de la competición liguera en la que se encuentra encuadrado nuestro equipo. Era el principio de la segunda vuelta. Un difícil comienzo tras la resaca festiva ante otro de los históricos de la categoría, el Constanca de Inca.

CONSTANCIA 3 - MURENSE 0 MERCIMOS EL EMPATE

Sí, se mereció por lo menos empatar porque si bien nuestro equipo no llegó en demasiadas ocasiones al portal inquero, lo hizo muy bien en defensa y jugó un partido ordenado y valiente... ¡Y ya era hora! La manera de jugar de nuestro equipo vino a demostrar, que lo que venía aconteciendo en los últimos partidos, no era ningún espejismo y que la cosa iba mejorando. Pero en Inca nos venció un conjunto que en ningún momento demostró ser superior al nuestro, y que se vió favorecido por la ayuda del colegiado Sr. Lladó que lo hizo rematadamente mal, expulsando en la primera parte a dos de nuestros jugadores (Gaya y Joy), el primero por una falta que no había cometido y el segundo por acumulación de tarjetas amarillas. Pese a que conseguimos adelantarnos en el marcador, nueve jugadores por mucho que luchen difícil lo tienen ante once adversarios. Quiero matizar que aunque diga nueve, lo correcto sería decir ocho, porque una vez más el Sr. Got se dedicó a hacer de mero espectador del partido; caminando no se puede jugar al fútbol ni en regional ni en primera y para fichar a gente así vale más que jueguen los de Muro.

El autor de nuestro tanto fue una vez más Genicio que sigue afianzándose como el máximo goleador del Murense y respondiendo a las expectativas por las que se le fichó. Mención especial para Cerdá que ha demostrado ser un excelente fichaje y para Juan «Missa», un buen portero que con más experiencia y menos nervios llegará a ser insustituible.

	J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
1. Esporlas	20	14	3	3	41	14	31 + 13
2. P. Cristo	20	12	5	3	34	16	29 + 7
3. Pollensa	20	12	4	4	33	19	28 + 8
4. Calviá	20	10	5	5	29	18	25 + 3
5. Constan.	20	11	2	7	33	23	24 + 2
10. MUREN.	20	8	4	8	28	34	20

JUVENILES UNA DE CAL Y OTRA DE ARENA

La frase con la que titulamos este apartado dedicado al equipo juvenil del Murense, creo que define bien lo que están haciendo nuestros chicos, siguen dando tumbos y con una irregular temporada. He aquí los resultados.

POLLENSA 1 - MURENSE 1 MURENSE 2 - ESPAÑA 4

Después de conseguir un buen resultado en el difícil campo del Pollensa, donde es complicadísimo puntuar, perdieron de forma abultada ante el España, y por muy bien clasificado que vaya el equipo de Lluçmajor, no hay excusa.

Los jugadores salen al campo completamente desmotivados, falta ilusión y sobre todo alegría. Los chicos NO PASAN, lo sé de ellos... Quieren hacerlo lo mejor posible para su club, pero las cosas no están saliendo bien y para colmo de males a la marcha del goleador Jaime Payeras, se le une la lesión del otro goleador del equipo, Tolo Moranta, que difícilmente podrá reaparecer esta temporada. Hay que buscar soluciones, hablar más y sobre todo utilizar algo como la comprensión.

1. Manacor	15	13	2	0	60	6	28
2. J. Sallista	15	12	2	1	70	9	26
3. España	15	7	5	3	34	25	19
4. Sóller	15	8	3	4	34	19	19
5. Poblense	15	7	4	4	26	21	18
9. MURENSE	15	7	1	7	38	36	15

Esta clasificación corresponde al mes de diciembre.

CADETES EXTRAORDINARIA CAMPAÑA

La campaña de este equipo es realmente extraordinaria, y a la larga lista de victorias que han obtenido, se le suma esta última en campo del buen clasificado Llosetense, victoria además, contundente.

LLOSETENSE 0 - MURENSE 3

Sigue por tanto la pugna por el liderato de la categoría entre los de Manacor y el C.D. Murense, y al final creo que con este equipo se conseguirá el ascenso a la primera regional. Enhorabuena a todos los componentes de tan buena plantilla y a Toni Bauzá que los está dirigiendo de una forma magnífica.

1. Manacor	7	6	1	0	21	7	16
2. MURENSE	7	5	1	1	33	6	13

INFANTILES DERROTA ANTE EL LÍDER

Los infantiles, al igual que los cadetes, tan sólo han disputado un partido durante las fiestas en el que han caído ampliamente derrotados ante el líder de la categoría, el Beato Ramón Llull. Animo y a seguir luchando que ya vendrán las victorias.

BTO. R. LLULL 5 - MURENSE 1

Destacar asimismo la victoria de los nuestros ante el Margaritense por 1 a 2 en Sta. Margarita, en partido amistoso.

1. B.R. Llull	11	9	2	0	56	11	20
2. J. Sallista	11	9	1	1	37	7	19
3. Olímpic	11	9	1	1	34	11	19
4. Poblense	11	7	2	2	27	11	16
5. MUREN.	10	7	1	2	35	6	15

Esta clasificación corresponde al mes de diciembre.

ALEVINES SIGUEN LA RACHA ASCENDENTE

A pesar de una nueva derrota en nuestro feudo, podemos decir que continúan, los pequeños, en racha ascendente, fruto de esfuerzo y trabajo al que aludimos cada mes.

MURENSE 1 - B.R. LLULL 4 SANCELLES 2 - MURENSE 3

El primero de los partidos, como hemos dicho, supuso una abultada derrota en nuestro feudo ante uno de los adversarios más fuertes de la categoría, y el segundo sirvió para enmendar errores y quitar negativos que se habían sumado. Destacar la actuación de Miguel Capó que consiguió los tres tantos de nuestro MURENSE, que ya es líder de goleadores en su equipo.

1. Poblense	14	13	1	0	109	7	27+13
2. Xilvar	15	11	2	2	51	27	24+12
3. Campanet	14	10	3	1	62	21	23+8
4. Lloseten.	15	8	5	2	61	26	21+5
5. Binissal.	15	8	2	5	50	23	18
10. MUREN.	15	7	2	6	25	33	16

Juan J. Ferrer
Cati Arrom

PESCA SUBMARINA CON LA COPA EURO-ÁFRICA Y EL TROFEO INTERNACIONAL J. BALLESTER, MURO DEMOSTRÓ QUE EL MUNDIAL MURO 85 NO FUE CASUALIDAD

Nuevamente la capacidad organizadora con que cuentan las Actividades Subacuáticas en Muro, ha dado muestras de saber hacer las cosas bien, mereciendo los mayores elogios de los participantes y acompañantes en la Copa de Euro-Africa en su II Manga y en el Trofeo Internacional Juan Ballester. Lo han manifestado a la delegación española que ha tomado parte en las restantes pruebas europeas, con comentarios de organizadores como: «Lo organizamos de la mejor manera posible... esperamos que todo irá bien...» para añadir «pero no esperéis que sea como Muro», etc.

La calificación del Comisario de la Confederación Mundial de Actividades Subacuáticas, el británico Rob Jacobs, que estuvo en el Mun-

dial Muro 85 como capitán del equipo de Inglaterra, en su informe oficial nos calificó con la máxima nota «excelente», manifestándome que siempre que fuera posible intentaría representar a la CMAS en cualquier organización de Muro.

Por su parte la revista PESCA-SUB de publicación mensual, la más importante del mundo en Pesca Submarina, le dedica cinco páginas con ocho fotografías en color. En lo referente a la organización escribe: «Organización óptima y mucho pescado han caracterizado la II Manga de la Copa de Euro-Africa».

«La Organización puede merecer un óscar por como se ha gestionado la manifestación: presentación de los equipos nacionales en un estadio adornado para fiesta, con cen-

tenares de personas presentes, desfile de las carrozas que configuraban las tres carabelas de Colón, la banda de música que tocaba los himnos nacionales, la zona de competición valiosísima con embarcaciones neumáticas para todos los atletas, asistencia técnica muy eficaz, el pesaje de las piezas ante una gran multitud de público, entrega de Trofeos con premios valiosos para todos, cena de despedida en un estupendo anfiteatro al aire libre, con decenas de personalidades locales y mucho folklore. En fin, una gran fiesta del deporte subacuático, como no se registraba desde hacía años».

En fin, un año verdaderamente positivo para Muro, nuestra sección de Pesca Submarina, logrando

unas clasificaciones extraordinarias en los Campeonatos de Baleares y Mallorca con Salvador Cerdá y José Morales en los campeonatos de Baleares de Clubs, Subcampeones Joaquin Román vencedor en el Trofeo Internacional Juan Ballester y como colofón, la gran actuación de J. Román y Antonio Oliver consiguiendo nada menos que proclamar Subcampeones de España al equipo murero. La mejor clasificación de toda la historia deportiva para un equipo de nuestro pueblo, en todos los deportes.

Internacionalmente un gran reconocimiento a la gran labor realizada en nuestro pequeño gran pueblo, tanto es así que nos fue ofrecida la Organización del Campeonato del Mundo de este año, que por razones bélicas no ha podido disputarse este año en Yugoslavia, pero la verdad, no nos vimos con ánimos para poder superar la edición del Mundial

Muro 85. Finalmente se disputará en España, pero en Cataluña, en aguas comprendidas entre Rosas y Cadaqués, en donde espero y deseo que el equipo español, esta vez bajo mi dirección, consiga los máximos galardones mundiales.

Juan Ballester

NOTA DE LA ASOCIACIÓN CULTURAL ALGEBELÍ

El Consejo Directivo, en sesión celebrada ayer día 21 acordó celebrar Asamblea General Ordinaria y Extraordinaria para el próximo día 24 de marzo, para presentar la liquidación del presupuesto del pasado año 1991, memoria del ejercicio, estado de cuentas en 31 de diciembre del referido año y presupuesto para el actual de 1992, para su aprobación si procede, en la Ordinaria y en la Extraordinaria proceder en algunas modificaciones en los estatutos vigentes.

En el próximo número del mes de febrero concretaremos la hora y lugar de dichas asambleas.

Muro, 22 Enero 1992.

DADES CLIMATOLÒGIQUES DESEMBRE 1991 - MURO

TEMPERATURES		
Màxima	20'2°	Dia 22
Mitja Màximes	13'2°	
Mínima	1'6°	Dia 31
Mitja Mínimes	5'5°	
Oscil·lació Màx.	12'6°	Dia 22
Oscil·lació Min.	3'8°	Dia 16
PRECIPITACIONS		
Total mes	38'5 l./m. ²	
Màxima	14'6 l./m. ²	Dia 3
Pl. apreciable	11 dies	
Pl. inapreciable	1 dia	
Vent dominant en els dies de pluja		E.

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch.

Foto-Reportajes
Gamundi
ESTUDIO

San Juan, 7 - Teléfono 53 74 54
MURO (Mallorca)

GRUAS SENT

365 DIAS Y NOCHES A SU SERVICIO
TEL. (971) 53 70 92

GRUAS SENT ESTA INTEGRADA EN EL GRUPO

DE ASISTENCIA EN CARRETERA
—AVERIAS O ACCIDENTE—

LOS SERVICIOS SERAN GRATUITOS
CONTACTOS DIRECTOS CON LAS COMPAÑIAS
CONSULTE AL AGENTE DE SU COMPAÑIA

IMPRENTA
MURO

